

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
Ν^ο 3 ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

*Ταγκό
και μουσική
του
Μεσοπολέμου*

Παρασκευή 25 Φεβρουαρίου 2022

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥ
ΔΗΜΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
THESSALONIKI STATE SYMPHONY ORCHESTRA

Καλλιτεχνικός Διευθυντής
Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης
Μύρων Μιχαηλίδης

Ειδικό Ταμείο Οργάνωσης Συναυλιών (ΕΤΟΣ)

Πρόεδρος
Βασίλης Γάκης

Αντιπρόεδρος
Κωνσταντίνος Καλαϊτζής

Μέλη
Θεοφάνης Καραγιώργος
Στέλλα Μπότζα
Ευσταθία Μαυρίδου-Γκουτζικα

Ευχαριστούμε θερμά τον Οργανισμό Μεγάλου Μουσικής
Θεσσαλονίκης για την ευγενική παραχώρηση των μεταφράσεων
των τραγουδιών του Kurt Weill από τα έντυπα προγράμματά του.

Συντονισμός - Επιμέλεια Ύλης:
Λίνα Μυλωνάκη
Μουσικολογική Ανάλυση:
Evelin Voigtmann
Μεταφράσεις:
Γλώσσημα & Βερχάιμ

Σχεδιασμός εντύπου:
motlely co.
Φωτογραφίες Κ.Ο.Θ.
Νώντας Στυλιανίδης
Φιλμ - Εκτυπώσεις:
Κουρτίδου-Μυλαράκης

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥ

ΔΗΜΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Παρασκευή 23 Φεβρουαρίου 2007

Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης

ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΗΣ: 21.00

Luciano Acocella
διευθυντής ορχήστρας

Έλλη Πασπαλά
τραγουδι

Samuel Barber (1910-1981)

"Souvenirs Suite", έργο 28

V. Hesitation-Tango

Kurt Weill (1900-1950)

"Youkali" για φωνή και ορχήστρα
(1935, Roger Fernay/Kurt Weill)

"Und was bekam des Soldaten Weib" για φωνή και ορχήστρα
(1942, Bertolt Brecht, Kurt Weill)

Jacob Gade (1879-1963)

"Tango Jalousie"

Kurt Weill (1900-1950)

"Alabama Song" για φωνή και ορχήστρα
από το έργο «Η άνοδος και η πτώση της πόλης Μαχαγκόνου»
(1928-29, Bertolt Brecht/Kurt Weill)

Θέμα από το "Song of why human effort is always futile"
("Song of Futility")

από το έργο «Η όπερα της πεντάρας»
(1928, Bertolt Brecht/Kurt Weill)

"Mack the Knife" ("Die Moritat von Mackie Messer")
για φωνή και ορχήστρα από το έργο «Η όπερα της πεντάρας»
(1928, Bertolt Brecht/Kurt Weill)

Igor Stravinsky (1882-1971)

"Circus Polka"

Kurt Weill (1900-1950)

"Speak Low" για φωνή και ορχήστρα
από το μιούζικαλ «Ένα άγγιγμα της Αφροδίτης»
(1943, Ogden Nash/Kurt Weill)

"I am a stranger here myself" για φωνή και ορχήστρα
από το μιούζικαλ «Ένα άγγιγμα της Αφροδίτης»
(1943, Ogden Nash/Kurt Weill)

Διάλειμμα

Kurt Weill (1900-1950)

Συμφωνία αρ.2 (1933-34)

I. Sostenuto - Allegro molto
II Largo
III Allegro vivace

Blue Bay Palace
SANTORINI

Orchids Place
SANTORINI

Primo Spa Resort
SANTORINI ISLAND

Luxury Suites
SANTORINI

Amor's Terrace
SANTORINI

Blue Pearl
SANTORINI

Blue Bay Grand
SANTORINI ISLAND

Artis Hotel
SANTORINI ISLAND

Verano Villa
SANTORINI

Alcove
SANTORINI

Silence
SANTORINI

Blue Bay Palace
SANTORINI ISLAND

Verano Villa
SANTORINI

Blue Bay
SANTORINI ISLAND

C.L.A.S.S.I.C.A.L.
HOTELS

N. DASKALANTONAKIS GROUP

www.classicalhotels.com

Central reservations: 801 801 70 70

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι ένα από τα δύο σημαντικότερα συμφωνικά σχήματα της Ελλάδας. Το ρεπερτόριο που περιλαμβάνεται στο πρόγραμμά της ξεκινά από τη μουσική μπαρόκ και φθάνει μέχρι τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 21ου αιώνα.

Ιδρύθηκε το 1959 από τον Έλληνα μουσουργό Σόλωνα Μιχαηλίδη και κρατικοποιήθηκε το 1969. Πολλοί και σημαντικοί Έλληνες καλλιτέχνες ανέλαβαν τη διευθυντική «σκυτάλη» της. Πρώτος ο ιδρυτής της και στη συνέχεια ο Γεώργιος Θυμής, ο Άλκης Μπαλτάς, ο Κάρολος Τρικολίδης, ο Κοσμάς Γαλιλαίας, ο Κωνσταντίνος Πατσαλίδης, ο Λεωνίδας Καβάκος και ο Μίκης Μιχαηλίδης. Σήμερα ο αριθμός των μελών της ορχήστρας ανέρχεται στους εκατό περίπου μουσικούς, με διευθυντή τον αρχιμουσικό Μύρωνα Μιχαηλίδη.

Πέρα από τις τακτικές συμφωνικές της συναυλίες, καλύπτει ένα ευρύ φάσμα καινοτόμων καλλιτεχνικών δραστηριοτήτων, πραγματοποιώντας τακτικά παραστάσεις όπερας, μπαλέτου, με συνοδεία βωβού κινηματογράφου, κ.ά. Στο πλαίσιο της διαμόρφωσης του μελλοντικού φιλόμουσου κοινού εντάσσεται η έντονη δραστηριότητά της με εκπαιδευτικές συναυλίες για παιδιά, νέους και όλη την οικογένεια.

Ένας από τους βασικούς στόχους της ορχήστρας είναι η προβολή της ελληνικής μουσικής παρακαταθήκης με την παρουσίαση πολλών πρώτων εκτελέσεων πανελληνίως και παγκοσμίως. Στο ίδιο πλαίσιο εντάσσεται και η προώθηση νέων καλλιτεχνών, πολλοί από τους οποίους σήμερα είναι καταξιωμένοι στην ελληνική και διεθνή μουσική σκηνή. Πρωτοπορώντας στον ελληνικό μουσικό χώρο, ηχογραφεί με διεθνούς κύρους δισκογραφικές εταιρείες, όπως η BIS και η NAXOS. Στον κατάλογο των Ελλήνων και ξένων αρχιμουσικών και σολίστ που έχουν συμπράξει με την Κ.Ο.Θ. συμπεριλαμβάνεται ένας μεγάλος αριθμός διάσημων προσωπικοτήτων: P. Domingo, L. Pavarotti, J. Anderson, S. Mintz, A. Khachaturian, M. Rostropovich, Y. Horenstein, E. Kurtz, Y. Simonov, Οδ. Δημητριάδης, C. Mandeal, N. Gutman, M. Maisky, K. Κατσαρής, Λ. Καβάκος, V. Ashkenazy, P. Badura-Skoda, N. Magalov, L. Kogan, R. Ricci, V. Tretjakov, V. Spinakov, L. Berman, P. Fournier, B.L. Gelber, W. Nelson, K. Πασχάλης, Δ. Σγούρος, Μ. Τιρίμο, Θ. Κερκέζος, κ.ά.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης πραγματοποιεί τις συναυλίες της στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης. Πέρα από τη συχνή και συστηματική παρουσία της σε πόλεις ολόκληρης της Βόρειας Ελλάδας, περιοδεύει σε όλο τον ελλαδικό χώρο. Εμφανίζεται ετησίως στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και συμπράττει στα σημαντικότερα φεστιβάλ τόσο της χώρας όσο και του εξωτερικού (Φεστιβάλ Αθηνών-Ηρώδειο, Δημήτρια, Φιλίππων, Διεθνές Φεστιβάλ «Κύπρια» - Κύπρος, International Festival Zino Francescatti-Μασσαλία, Φεστιβάλ Ecléctic-Βαλένθια, κ.ά.).

Τον Φεβρουάριο του 2007 η παραγωγή της ΚΟΘ "Impressions for saxophone and orchestra", με σολίστα τον Θεόδωρο Κερκέζο και διευθυντή ορχήστρας τον Μύρωνα Μιχαηλίδη, απέσπασε το βραβείο "Supersonic".

Ηλεκτρονική διεύθυνση: www.tssο.gr

SAMUEL BARBER (1910-1981)

HESITATION-TANGO ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΟΥΙΤΑ SOUVENIRS, ΕΡΓΟ 28

Ο Αμερικανός συνθέτης Σάμιουελ Μπάρμπερ (1910-1981) ξεκίνησε να συνθέτει σε ηλικία επτά ετών και στα εννιά του έγραψε σ' ένα σημείωμα στην μητέρα του: «Ο προορισμός μου είναι να γίνω συνθέτης, και είμαι σίγουρος πως θα γίνω συνθέτης. [...] Σε παρακαλώ, μη με αναγκάσεις να ξεχάσω αυτό το ατυχές συμβάν και να πάω να παίξω μπάλα».

Σπούδασε στο Curtis Institute of Music στην Philadelphia. Το 1935 κέρδισε το αμερικάνικο «Βραβείο της Ρώμης», και αργότερα δύο βραβεία Pulitzer. Αν και έγινε γνωστός κυρίως από το θαυμάσιο «Adagio για έγχορδα», θεωρείται ένας απ' τους πιο ταλαντούχους συνθέτες της Αμερικής του 20ου αιώνα. Δεν ακολουθεί τους πειραματισμούς άλλων συνομηλίκων του συνθετών, αλλά προτιμά κάπως

παραδοσιακές φόρμες και αρμονική γλώσσα, ενώ περιστασιακά ανατρέχει και σε ατονικά ή πολυτονικά στοιχεία. Από τις όπερές του, η "Vanessa" (1958), για την οποία ο Τζιαν Κάρλο Μενόττι έγραψε το λιμπρέττο, είχε την μεγαλύτερη επιτυχία.

Για την Σουίτα Μπαλέτου "Souvenirs", έργο 28, ο συνθέτης σημειώνει τα εξής: «Το 1952 έγραψα αυτή την σουίτα από ντουέτα για πιάνο για να την παίξω μ' έναν φίλο. Αργότερα την ενορχήστρωσα για να παιχθεί σε συναυλίες και αρκετοί θίασοι μπαλέτου την χόρεψαν σε διάφορες χορογραφίες. Εάν εγώ ήμουν χορογράφος, ίσως να είχα φανταστεί ένα divertissement σε ένα σκηνικό το οποίο αναπολεί το Palm Court του ξενοδοχείου Plaza στη Νέα Υόρκη γύρω στα 1914, την εποχή των πρώτων ταγκό. Souvenirs - πράγματα που θυμάμαι με στοργή, όχι με ειρωνεία ή με διφορούμενο τρόπο, αλλά με διασκεδαστική τρυφερότητα».

Στην ορχηστρική του μορφή, το έργο πρωτοπαίχθηκε στις 12 Νοεμβρίου 1953 από την Συμφωνική Οορχήστρα του Σικάγου, υπό την διεύθυνση του Fritz Reiner. Από τα έξι μέρη της σουίτας, απόψε θα παιχθεί το πέμπτο, το Ταγκό Hesitation, στο οποίο θα ακουστεί, ύστερα από ένα εισαγωγικό τμήμα, το χαρακτηριστικό θέμα του ταγκό, ξεκινώντας από τα κλαρινέτα.

Evelin Voigtmann

KURT WEILL (1900-1950)

Βιογραφία

Γιος κάντορα, ο Kurt Weill (1900-1950) ανατράφηκε σε εβραϊκό περιβάλλον στο Dessau της Γερμανίας. Από νωρίς εκδήλωσε το ενδιαφέρον του για τη μουσική. Πρώτος του δάσκαλος ήταν ο Albert Bing, μαέστρος στην τοπική όπερα. Σε ηλικία δεκαοχτώ ετών, ο νεαρός Weill πήγε στο Βερολίνο, όπου είχε την ευκαιρία να βιώσει από πρώτο χέρι τις πολιτικές και καλλιτεχνικές ζυμώσεις της πόλης. Η ολιγόμηνη μαθητεία του στο πλευρό του Engelbert Humperdinck δεν τον άφησε ικανοποιημένο. Έτσι, στα τέλη του 1920 ξεκίνησε στενή συνεργασία με τον Ferruccio Busoni στα σεμινάρια σύνθεσης στην Ακαδημία Τεχνών και έως τα τέλη του 1923 πέντε ολοκληρωμένα έργα του είχαν ανεβεί στη Γερμανία. Στα χρόνια που ακολούθησαν γνώρισε ακόμη μεγαλύτερη επιτυχία, χάρη

σε ένα δημοφιλές κοντσέρτο για βιολιά και την πρώτη του όπερα, τον *Πρωταγωνιστή* (1926, Georg Kaiser). Μέσω του Kaiser, ο Weill γνώρισε το 1924 στο Βερολίνο την ηθοποιό Lotte Lenya, την οποία παντρεύτηκε τον Ιανουάριο του 1926. Το διάστημα 1933-1937 ήταν διαζευγμένοι, όμως ξαναπαντρεύτηκαν και παρέμειναν μαζί έως το θάνατό του.

Στα πρώτα έργα του Weill είναι έκδηλη η επιρροή του μεταρομαντισμού, του εξπρεσιονισμού, ακόμη και της ατονικότητας. Ωστόσο η επιθυμία του να δημιουργήσει μουσική «*πιο ελεύθερη, ελαφριά και απλή*» άρχισε να καλλιεργείται μέσα του. Στις πρώιμες όπερες "*Royal Palace*" (1927) και "*The Czar Has his Photograph Taken*" (1928) είναι φανερή η επιρροή της τζαζ και της λαϊκής μουσικής.

Την άνοιξη του 1927 ο Kurt Weill ξεκίνησε τη συνεργασία του με τον Μπέρτολτ Μπρεχτ, συνθέτοντας τη μουσική για τα ποιήματα "Mahagonny". Οι εσκεμμένα ευκολομνημόνευτες μελωδίες και η έντονη λαϊκή επιρροή των ποιημάτων "Mahagonny" είχαν ως στόχο να σοκάρουν την avant-garde. Η κατηγορία ότι ο Weill «ξεπουλήθηκε» για χάρη της εμπορικότητας και εγκατέλειψε την τέχνη τόν ακολούθησε ως το τέλος της ζωής του. Σε μετέπειτα συνθέσεις του, όπως είναι «*Η Όπερα της Πεντάρας*» και «*Η Άνοδος και η Πτώση της πόλης Mahagonny*», ο Weill καλλιέργησε περαιτέρω το λαϊκό του στυλ. Σε άλλα όμως έργα του, που προέκυψαν από μια συνεργασία με τον Μπρεχτ, όπως στο έργο «*Αυτός που λέει πάντα Ναι*», μια όπερα για σπουδαστές, και στην καντάτα "*The Lindbergh Flight*", το στυλ που κυριαρχεί είναι πολύ διαφορετικό.

Η συνεργασία του Weill με τον Μπρεχτ έληξε περίπου το 1930 και οι δύο τελευταίες συνθέσεις του Weill στη Γερμανία, με τίτλο «*Η Παράκληση*» (1932, Caspar Neher) και το έργο «*Η ασημένια λίμνη*» (1933, Georg Kaiser), έγιναν σε συνεργασία με τρίτους. Η άνοδος του Χίτλερ στην εξουσία το 1933 ανάγκασε τον Weill να εγκαταλείψει τη Γερμανία και να μην επιστρέψει ποτέ. Στη συνέχεια ο συνθέτης εγκαταστάθηκε στο Παρίσι, όπου παρέμεινε για δύο χρόνια, συνθέτοντας τα έργα «*Τα επτά θανάσιμα αμαρτήματα*» (1933, Brecht), «*Ένα βασίλειο για μια αγελάδα*» (1935, Robert Vambéry) και τη «*Δεύτερη Συμφωνία*» (1934). Απογοητευμένος από τη μικρή απήχηση των νέων του έργων, δημιούργησε το έργο «*Ο δρόμος για τη γη της επαγγελίας*» (1937, Franz Werfel), ένα θέαμα βασισμένο στην Παλαιά Διαθήκη, το οποίο τον οδήγησε στις ΗΠΑ τον Σεπτέμβριο του 1935.

Η σταδιοδρομία του Weill στην Αμερική ήταν εφάμιλλη της ευρωπαϊκής του πορείας. Σημείωσε δύο τεράστιες επιτυχίες στο Broadway με τα έργα «*Κυρία στο Σκοτάδι*» (1941, Moss Hart και Ira Gershwin) και το «*Ένα άγγιγμα της Αφροδίτης*» (1943, Ogdon Nash και S.J. Perelman). Τα πιο σημαντικά του έργα για το Broadway, τουλάχιστον από άποψη επιρροής, ήταν μάλλον το "*Street Scene*" (1947, Elmer Rice και Langston Hughes) και το "*Love Life*" (1948, Alan Jay Lerner). Ο Weill θεωρούσε το "*Street Scene*" «*όπερα για το Broadway*» και η αποστολή που ανέλαβε να κάνει το λυρικό μελόδραμα πιο εύπεπτο στο κοινό του Broadway συνεχίστηκε από τους Menotti, Blitzstein και Bernstein. Αρκετοί ειδικοί θεωρούν το "*Love Life*" πρόδρομο του "concept musical", που επηρέασε τους Fosse, Sondheim και Kander & Ebb. Συνολικά, ο Weill ανέβασε οκτώ έργα στο Broadway και είδε τρία ακόμη σκηνικά του έργα να ανεβαίνουν στις ΗΠΑ.

Η επίμονη και επίπονη εργασία του Weill, μαζί με το οικογενειακό ιστορικό υπέρτασης, επιβάρυναν την κατάσταση της υγείας του στις αρχές του 1950. Λίγο αργότερα, αφού ξεκίνησε να δουλεύει πάνω σε μια μουσική εκδοχή του "*Huckleberry Finn*", σε συνεργασία με τον Anderson και ενώ το τελευταίο έργο του, "*Lost in the Stars*" (1949, Maxwell Anderson) εξακολουθούσε να παίζεται στο Broadway, ο Weill υπέστη έμφραγμα και νοσηλεύθηκε στη Νέα Υόρκη, όπου άφησε την τελευταία του πνοή στις 3 Απριλίου του 1950.

Τραγούδια του Kurt Weill

Σήμερα από τα έργα του Weill τα πιο γνωστά είναι «*Η όπερα της πεντάρας*» (1928, σε κείμενα του Μπέρτολτ Μπρεχτ) και «*Η Άνοδος και η πτώση της πόλης Μαχαγκόννου*» ("*The Rise and Fall of the Mahagonny City*", 1927/1930 σε κείμενο του συνθέτη), και φυσικά κάποια τραγούδια από αυτά, όπως το "**Alabama-Song**" από το «Μαχαγκόννου», με το γνωστό ρεφραίν «Ω, φεγγάρι της Αλαμπάμα». Στην «*Όπερα της πεντάρας*», που είναι «*από και για ζητιάνους*», συνδυάζονται διάφορα στοιχεία παλιάς όπερας και οπερέττας με έντονη πολιτική και κοινωνική κριτική, και δεν είναι τυχαίο πως το αρχικό τραγούδι «*Και ο καρχαρίας έχει δόντια*» ή το τραγούδι "**Moritat von Mackie Messer**" ("*Mack the Knife*"), που το τραγουδά ο κακοποιός με το χαρακτηριστικό όνομα Μάκης ο μαχαιροβγάλτης, έγινε ένα σουξέ μέχρι σήμερα.

Το τραγούδι "**Youkali**", που χαρακτηρίζεται επίσης ως ταγκό αμπανέρα, γράφτηκε το 1934 σε στίχους του Roger Fernay. Γρήγορα έγινε ο ύμνος της αντίστασης για τον Lys Gauty.

Ο Weill συνέχισε μέσα από τα τραγούδια του την κριτική του για κοινωνικές και πολιτικές καταστάσεις και κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, παρόλο που βρισκόταν πια στην Αμερική. Έτσι, το 1942 έγραψε τη μπαλάντα "**Und was bekam des Soldaten Weib?**" («*Και τί πήρε η γυναίκα του στρατιώτη;*») **για φωνή και πιάνο**, σε στίχους του Μπέρτολτ Μπρεχτ, όπου περιγράφονται τα δώρα που στέλνει ένας στρατιώτης από διάφορα μέρη του κόσμου στη γυναίκα του -μόνο στο τέλος του τραγουδιού, η σύζυγος θα πάρει από την Ρωσία το «πέπλο της χήρας». Το τραγούδι αυτό πρωτοπαρουσιάστηκε το 1943 στη Νέα Υόρκη από την γυναίκα του Kurt Weill, Lotte Lenya, με τον συνθέτη στο πιάνο.

Τα τραγούδια "**I am a stranger here myself**" και "**Speak low**" ανήκουν στη μουσική κωμωδία «*Ένα άγγιγμα της Αφροδίτης*» ("*One Touch of Venus*"), που έγραψε ο Weill το 1943, σε κείμενο του Ogden Nash και είχε τεράστια επιτυχία στην Νέα Υόρκη.

Evelin Voigtmann

JACOB GADE (1869-1963) *TANGO JALOUSIE*

Ο Δανός συνθέτης Ιακώβ Γκάντε (1869-1963) μεγάλωσε σε μουσική οικογένεια. Ήδη σε ηλικία εννέα ετών ξεχώρισε σαν τρομπετίστας και από την ηλικία των δώδεκα άρχισε να σπουδάζει βιολί, πρώτα με τον πατέρα του και στη συνέχεια με πιο σημαντικούς δασκάλους. Επειδή ήθελε να αφιερωθεί στην μουσική, ο Γκάντε μετακόμισε στην Κοπεγχάγη, σε ηλικία 16 ετών, για να γίνει - όπως ήταν το όνειρό του - μαέστρος και να γράψει βαλς. Όμως τα πρώτα χρόνια ήταν πολύ δύσκολα, μέχρι να καταφέρει να βρει μια θέση σε διάφορες ορχήστρες, οι οποίες έπαιζαν κυρίως χορευτική μουσική.

Από το 1900 και μετά ο Γκάντε έγινε γνωστός και ως συνθέτης με κάποια τραγούδια του. Αργότερα διηύθυνε διάφορες ορχήστρες για θεατρικές παραστάσεις και ακόμα πιο συχνά για να συνοδεύουν βουβές ταινίες στους κινηματογράφους. Παράλληλα, έδωσε ρεσιτάλ ως βιολιστής, σε έργα του Παγκανίνι. Ένα ταξίδι του στη Νέα Υόρκη, το 1919, στάθηκε αφορμή για νέες μουσικές εμπειρίες.

Επιστρέφοντας στην πατρίδα του, ο Γκάντε ασχολήθηκε κυρίως με τη μουσική για τον κινηματογράφο. Και το 1925, όταν διάβασε στην εφημερίδα, πως ένας άνδρας σκότωσε την γυναίκα του από ζήλεια, λέγεται εμπνεύστηκε την ιδέα για το θέμα του ταγκό, στο οποίο δίνει τον τίτλο "*Jalousie*" (δηλαδή, ζήλεια). Όταν έφθασαν οι ταινίες με ήχο, η καριέρα του Γκάντε περιορίστηκε σημαντικά. Ο ίδιος όμως ίδρυσε ένα θέατρο, στο οποίο παρουσίαζε χορευτική μουσική. Επιπλέον, το συγκεκριμένο ταγκό "*Jalousie*", που πρωτοπαίχθηκε στις 14 Σεπτεμβρίου 1914, μαζί με την αμερικάνικη ταινία "*Don Q. Son of Zorro*" στη Δανία γνώρισε αμέσως μεγάλη επιτυχία και στη συνέχεια έγινε κυριολεκτικά παγκόσμιο «χιτ». Με τα δικαιώματα των εκτελέσεων του ταγκό ο Γκάντε πλούτισε. Έτσι σταμάτησε να διευθύνει και έγραψε ακόμη αρκετά έργα για τον κινηματογράφο. Στη διαθήκη του αναφέρει πως τα έσοδα από τα δικαιώματα των έργων του θα δίνονται σαν ένα είδος υποτροφίας σε νέους συνθέτες, προκειμένου να βρίσκουν καλύτερες συνθήκες στο ξεκίνημά τους απ' ό, τι ο ίδιος.

Το θέμα του πασίγνωστου ταγκό "*Jalousie*" έχει πραγματικά μια φινέτσα, που ταιριάζει στην αντίληψη και στην εξέλιξη του ταγκό στην Ευρώπη. Το σόλο βιολί στην αρχή του κομματιού προσδίδει έναν τσιγγάνικο χαρακτήρα στο έργο, το οποίο υποτιτλίζεται ως "*Tango Tzigane*". Αργότερα στο μέρος αυτό προστέθηκαν σίχοι σε διάφορες γλώσσες και το κομμάτι ανήκει στα πιο πολυπαιγμένα έργα σε όλο τον κόσμο.

Evelin Voigtmann

IGOR STRAVINSKY (1882-1971)
CIRCUS POLKA

Το 1942 ο Στραβίνσκυ έλαβε μια ασυνήθιστη παραγγελία από τον διάσημο χορογράφο George Balanchine. Το τσίρκο Barnum & Bailey είχε ζητήσει ένα μπαλέτο για τον Modoc, έναν ελέφαντα με ξεχωριστό ταλέντο και είχαν δώσει στον Balanchine «εν λευκώ» εξουσιοδότηση για όποια μουσική ήθελε να χρησιμοποιήσει. Ο Στραβίνσκυ δέχτηκε να γράψει ένα έργο, αφού η μουσική μπαλέτου ήταν κάτι το αυτονόητο γι' αυτόν, και ολοκλήρωσε μια πόλκα για πιάνο το 1942. Ο συνθέτης David Raksin το επεξεργάστηκε για μπάντα, ώστε να μπορεί να παιχθεί στο τσίρκο, ενώ ο Στραβίνσκυ ενορχήστρωσε το έργο για μεγάλη ορχήστρα το 1944.

Στο τσίρκο, η *Πόλκα για έναν νεαρό ελέφαντα* πρωτοπαίχτηκε το 1942 στο Madison Square Garden, σε μια χορογραφία στην οποία συμμετείχαν «50 ελέφαντες και 50 όμορφες κοπέλες. Πρώτα μπαλαρίνα: ο Modoc». Σύμφωνα με περιγραφές στον Τύπο, ο Modoc χόρευε με χάρη και δεν είχε προβλήματα με τα ρυθμικά παιχνίδια που

χαρακτηρίζουν το κομμάτι, ενώ οι υπόλοιποι ελέφαντες στην πρεμιέρα σάστισαν κάπως.

Πάντως, το κομμάτι είναι ευχάριστο και ανάλαφρο και για τα ανθρώπινα αυτιά. Παρ' όλο που στον τίτλο αναφέρεται ως «*Πόλκα*», δεν παρουσιάζει τους κανονικούς ρυθμούς της, εκτός από το σημείο, όπου ο Στραβίνσκυ κάνει παραπομπή στο «*στρατιωτικό εμβατήριο*» του Σούμπερτ. Κατά τα άλλα υπερिशχύουν «*ρυθμικές τρικλοποδιές*», αλλά ο Στραβίνσκυ δεν θα ήταν Στραβίνσκυ, εάν δεν έπαιζε κυρίως μ' αυτό το στοιχείο.

Στην ενορχήστρωσή του, ο συνθέτης παραπέμπει εμπνευσμένα σε ήχους του τσίρκου με το πίκκολο και τα ρολαρίσματα των ταμπούρων, ενώ η έμφαση στα χάλκινα ταιριάζει με την εικόνα ενός «*βαρύποδου*», όπως είναι ο ελέφαντας.

Evelin Voigtmann

KURT WEILL (1900-1950) **ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΡ. 2 (1933-1934)**

Όσο γνωστά είναι τα τραγούδια του Weill, τόσο άγνωστα είναι ακόμα και σήμερα τα έργα του, που εντάσσονται στην λεγόμενη «απόλυτη» μουσική, όπως είναι οι δύο συμφωνίες, το κουαρτέτο εγχόρδων, το κοντσέρτο για βιολί και άλλα. Τα περισσότερα από αυτά ο συνθέτης τα είχε γράψει πριν στραφεί στην κοινωνική κριτική και ανήκουν, κυρίως, στη θεατρική του μουσική. Όμως, το 1930 ο Weill θέλησε να ασχοληθεί περισσότερο με αυτού του είδους τα έργα. Έτσι, η παραγγελία της πριγκίπισσας Edmond de Polignac για ένα συμφωνικό έργο έδωσε στο συνθέτη την αφορμή να ξεκινήσει το 1933 την *2η Συμφωνία*. Η σύνθεση του έργου όμως διακόπηκε, αφού ο Weill αυτοεξορίστηκε λόγω των πολιτικών καταστάσεων από τη Γερμανία, όπου στη συνέχεια τα έργα του ήταν απαγορευμένα.

Αφού τακτοποιήθηκε κοντά στο Παρίσι, ο Weill συνέχισε πάλι να δουλεύει την *2η Συμφωνία* και την ολοκλήρωσε τον Φεβρουάριο του 1934. Η πρεμιέρα του έργου έγινε στις 11 Οκτωβρίου 1934 στο Άμστερνταμ, με μαέστρο τον Μπρούνο Βάλτερ, ο οποίος διήύθυνε την ορχήστρα του Concertgebouw. Αν και το κοινό δέχθηκε το έργο χωρίς πρόβλημα, οι κριτικοί προβληματίστηκαν από την «διαφορετική όψη» του Weill. Έτσι, το έργο άργησε να βρει γενικότερη αποδοχή και ο συνθέτης απογοητεύτηκε από τις αντιδράσεις.

Με την *2η Συμφωνία*, ο Weill σκόπευε να γράψει «*μία καθαρή μουσική φόρμα*», χωρίς καμία προγραμματική αναφορά. Η μελαγχολική διάθεση των δύο πρώτων μερών όμως θεωρείται πως έχει επηρεαστεί από τις καταστάσεις και εμπειρίες των χρόνων 1932 και 1933.

Η *2η Συμφωνία* βασίζεται σε τρία μέρη. Το πρώτο μέρος (Allegro) εισάγεται από μια σύντομη αργή εισαγωγή, που περιέχει τον μουσικό πυρήνα όλου του έργου. Το γρήγορο τμήμα ακολουθεί τη δομή της μορφής σονάτας, πάντα όμως με διάθεση μελαγχολική. Το δεύτερο μέρος (Largo) παραπέμπει σε πένθιμο εμβατήριο και η γενική διάθεση σκοτεινιάζει ακόμη περισσότερο. Το τρίτο μέρος (Allegro vivace), σε μορφή ρόντο, εμφανίζει μια πιο αισιόδοξη και ζωντανή διάθεση, αν και το μοτίβο στην αποθεωτική κόντα προέρχεται από το δεύτερο μέρος. Στο τελευταίο μέρος πάντα διαφαίνεται και το χαρακτηριστικό ιδίωμα του συνθέτη.

Evelin Voigtmann

ΠΡΩΤΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΚΟΘ

**No 1 στις πωλήσεις
για τον μήνα Νοέμβριο 2006**

Naxos November 2006 best seller

www.naxos.com

Βραβείο Supersonic Φεβρουάριος 2007

"Impressions for saxophone and orchestra" «Εντυπώσεις για σαξόφωνο και ορχήστρα»

Είναι η πρώτη φορά που ελληνική ορχήστρα πραγματοποίησε ηχογράφιση σε συνεργασία με διεθνούς φήμης δισκογραφική εταιρεία, όπως η αγγλική NAXOS. Συμπράττει ο διεθνούς φήμης Έλληνας σαξοφωνίστας Θεόδωρος Κερκέζος. Με την παραγωγή αυτή, η Naxos εγκαινιάζει σειρά με έργα Ελλήνων συνθετών (Greek Classics).

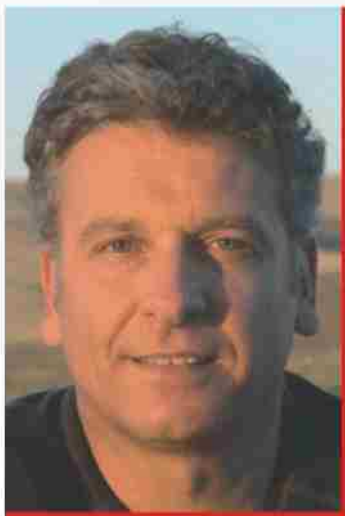
ΗΧΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΡΓΑ (τα περισσότερα σε Α' παγκόσμια ηχογράφιση) των:

**Μίκη Θεοδωράκη, Νίκου Σκαλκώτα,
Θεόδωρου Αντωνίου, Μηνά Αλεξιάδη,
Βασίλη Τενίδη και Μάνου Χατζιδάκι**

Σαξόφωνο: **Θεόδωρος Κερκέζος**
Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης
Διεύθυνση ορχήστρας: **Μύρων Μιχαηλίδης**

Παραγωγή: Dirk Lüdemann
Ηχογράφιση: Uli Schneider, Katja Zeidler

LUCIANO ACOCELLA

διευθυντής ορχήστρας

Ο Luciano Acocella σπούδασε πιάνο, σύνθεση και διεύθυνση ορχήστρας στο Ωδείο της Santa Cecilia στη Ρώμη. Ολοκλήρωσε τις σπουδές του στη διεύθυνση ορχήστρας στη Βασιλική Ακαδημία Μουσικής της Κοπεγχάγης. Στη συνέχεια παρακολούθησε μαθήματα στην Accademia di Santa Cecilia, στην Accademia Musicale Chigiana, καθώς και στο K. Kondrashin Masterclass στο Hilversum.

Μετά τη νίκη του στον Διαγωνισμό Διεύθυνσης Ορχήστρας Prokofiev το 1996 και στον Διαγωνισμό «*Δημήτρης Μητρόπουλος*» για διεύθυνση ορχήστρας, ξεκίνησε τη διεύθυνση κονσέρτων και όπερας σε Ιταλία, Ολλανδία, Γαλλία, Κίνα, Δανία, Ιαπωνία, Κορέα, Ρωσία, Πολωνία και Ρουμανία.

Το 2000 έκανε το ντεμπούτο του στη Βασιλική Όπερα της Κοπεγχάγης, διεθύνοντας το έργο του B. Britten «*Ο βιασμός της Λουκρητίας*». Ακολούθησε το ανέβασμα της «*Μαντάμ Μπατερφλάι*», σε συνεργασία με τον σύλλογο As.Li.Co, και της όπερας «*Adriana Lecouvreur*» του F. Cilea στο Circuito Lirico Lombardo. Η εμφάνισή του προκάλεσε το ενδιαφέρον του Daniele Gatti, ο οποίος τον προσκάλεσε ως βοηθό του

στο Teatro Comunale di Bologna, καθώς και σε παραγωγές στο Φεστιβάλ Rossini στο Pesaro, στο Aix en Provence Festival της Γαλλίας, στη Γρανάδα της Ισπανίας και στη Βασιλική Όπερα, στο Covent Garden του Λονδίνου. Το 2002 διηύθυνε την όπερα «*Manon Lescaut*» στο Teatro Comunale di Bologna, ενώ ακολούθησε η παραγωγή της όπερας «*Il Barbiere di Siviglia*» κατά την περιοδεία του θεάτρου στην Ιαπωνία. Το καλοκαίρι του 2004 περιόδευσε με το Teatro Comunale di Bologna στη Σεούλ, όπου και διηύθυνε το ανέβασμα του «*Rigoletto*» με τον Leo Nucci και τη Sumi Jo. Διηύθυνε επίσης τις όπερες «*Il Barbiere di Siviglia*», «*Pagliacci*», «*L'Arlesiana*» και το έργο «*Nerone*» του P. Mascagni, σε συνεργασία με άλλα ιταλικά περιφερειακά θέατρα.

Ο Luciano Acocella εμφανίζεται τακτικά στο Φεστιβάλ Martina Franca, όπου και έχει διεθύνει το έργο «*I Capuleti e i Montecchi*» με τη σύζυγό του, την Ιταλίδα σοπράνο Patrizia Ciofi, σε μια εκδοχή του 1830-1831 από τη Σκάλα του Μιλάνου. Στο ίδιο φεστιβάλ έχει εκτελέσει επίσης σπάνια έργα, όπως το «*Mass for the Coronation of Napoleon*» του Paisiello, το «*La messa de nostra Senora de Conseicao*» του Gomes και το «*Ultime Sette Parole di Nostro Signore Sulla Croce*» του Mercadante.

Η συνεργασία του με τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Αγίας Πετρούπολης συνεχίζεται, ενώ την περασμένη άνοιξη διηύθυνε το έργο «*Petite Messe Solennelle*» του Rossini. Προσφάτως επέστρεψε από μια περιοδεία στην Ιαπωνία, όπου διηύθυνε την Patrizia Ciofi και τον Rolando Villazon σε κονσέρτα με τη Φιλαρμονική Ορχήστρα του Τόκιο.

Στο ενεργητικό του περιλαμβάνονται συνεργασίες με σημαντικές ορχήστρες, όπως είναι η Ραδιοφωνική Ορχήστρα της Δανίας, η Ραδιοφωνική Συμφωνική Ορχήστρα της Ολλανδίας, η Φιλαρμονική Ορχήστρα της Σεούλ, η Συμφωνική Ορχήστρα της Ταϊπέι, η Orchestre Lyrique de Region Avignon-Provence, η Czestochowa Symphony Orchestra, η Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia, η Teatro Carlo Felice di Genova, η Ορχήστρα La Fenice της Βενετίας, η Orchestra Sinfonica Siciliana και η Orchestra dei Pomeriggi Musicali di Milano.

Ο Luciano Acocella θα εμφανιστεί προσεχώς στη Μασσαλία, στη Ρουέν, στην Αβινιόν, στη Λιέγη, στη Μπολόνια και στο Τόκιο, προκειμένου να διεθύνει μια σειρά από όπερες και κονσέρτα.

ΕΛΛΗ ΠΑΣΠΑΛΑ

τραγούδι

Επαναπατριsmός για την Έλλη Πασπαλά υπήρξε η διαδρομή από τη Νέα Υόρκη στην οδό Αθηνάς, και από τον Bob Wilson στο Μάνο Χατζιδάκι. Με μουσική πατρίδα ό,τι ενδιάμεσο, από το 1982 που επιστρέφει στη χώρα των γονιών της μέχρι και σήμερα, μετοικεί διαρκώς σε πραγματικές και φανταστικές μουσικές πατρίδες. Ανάμεσά τους ο Σείριος του Μάνου Χατζιδάκι, το *Νησί Γιούκαλι*, το *Νησί των Λωτοφάγων*, η *Ρωμαϊκή Αγορά* στην Πλάκα, το *Χάραμα* στην Καισαριανή, η *Ιερά Οδός*, το Κάιρο, η Αλεξάνδρεια, το Μαρόκο και αλλού. Σε δισκογραφικές δουλειές και συνεργασίες δημιουργεί χώρες για να υπάρχει, να επιστρέφει και να αναχωρεί για άλλες.

Από την Αστόρια περνά τη γέφυρα για το Manhattan School of Music (σπουδάζοντας παράλληλα τραγούδι με τη σοπράνο Judith Raskin και υποκριτική με τον William Hickey), διασχίζει τα σύνορα του Καναδά για συναυλίες και παραστάσεις όπερας και

στις αρχές του '80, αμέσως μετά τη συμμετοχή της στη «*Μήδεια*» του Gavin Bryars, σε σκηνοθεσία Bob Wilson, περνά τον Ατλαντικό. Για τα έξι επόμενα χρόνια καθιερώνεται ως βασική συνεργάτης του Μάνου Χατζιδάκι. Η *Πορνογραφία*, οι *Μπαλάντες της Οδού Αθηνάς*, η *Ρωμαϊκή και Λαϊκή Αγορά*, αλλά και η συμμετοχή της στις παραστάσεις του Σείριου, δεν είναι παρά μόνο οι υπέρτιτλοι σε μια βαθιά και καθοριστική σχέση μαθητείας και ταυτότητας της Έλλης Πασπαλά δίπλα στο Μάνο Χατζιδάκι.

Τέλη της δεκαετίας του '80 η ταυτότητα αποκτά πορτραίτο, με τον πρώτο της προσωπικό δίσκο «*Στη λάμψη του φεγγαριού*», με ερμηνείες τραγουδιών των Nicola Piovani, Nino Rota, Kurt Weill, Randy Newman, κ.ά. (από αυτά, το Youkali Tango ξεχωρίζει και περιλαμβάνεται στη συλλογή "*European Female Favorites*" που κυκλοφορεί στην Ιαπωνία).

Ένα άλλο νησί, αυτό των Λωτοφάγων των Στάμου Σέμση και Βασίλη Νικολαΐδη βρίσκει την Έλλη Πασπαλά στο δρόμο του διαρκούς προσδιορισμού της ταυτότητας: συμμετοχή στη συναυλία του Randy Newman στο Παλλάς το 1989, εκ νέου ηχογράφιση του *Νησιού των Λωτοφάγων*, με αγγλικούς στίχους του Laurence Roman ("*Living a Lie*"), συνεργασία με τους Χάρη και Πάνο Κατσιμίχα, συνεργασίες για το θέατρο με τον Γιώργο Κουρουπό, και λίγο αργότερα περιοδείες στην Ελλάδα και στο εξωτερικό με τους Γιώργο Νταλάρα, Ελευθερία Αρβανιτάκη και Ελένη Τσαλιγοπούλου.

Σε όλη τη διάρκεια της δεκαετίας του '90, η Πασπαλά διευρύνει ακόμα περισσότερο τα όρια τόσο της μουσικής αναζήτησης όσο και της ανατροπής: Από το Μέγαρο Μουσικής βρίσκεται στο Χάραμα, στην Καισαριανή, με τη Δήμητρα Γαλάνη, από τον Βασίλη Τσιτσάνη περνά στον Tom Waits. Μίκης Θεοδωράκης, Διονύσης Σαββόπουλος, Λένα Πλάτωνος, Σταμάτης Κραουνάκης, Νίκος Ξυδάκης, Νίκος Πορτοκάλογλου, Νίκος Αντύπας, Παναγιώτης Καλατζόπουλος, Ευανθία Ρεμπούτσικα, Νότης Μαυρουδής, Νίκος Κυπουργός, Active Member, είναι μερικοί από τους δημιουργούς με τους οποίους συνεργάζεται όλη αυτή την περίοδο. Άλλες από τις συνεργασίες αυτές αποτυπώνονται δισκογραφικά και άλλες παραμένουν ζωντανές, δοκιμασμένες στο χώρο που δίνει στην Πασπαλά τη μεγαλύτερη δυνατή ελευθερία: τη σκηνή.

Χαρακτηριστικό του πολλαπλού τρόπου να υπάρχει είναι τα επιγραμματικά στοιχεία της διαδρομής της στα τέλη της δεκαετίας του '90: «Για τη συνήθεια του Έρωτα», ένας από τους σημαντικότερους προσωπικούς της δίσκους, σε μουσική του Παναγιώτη Καλατζόπουλου, μερικά από τα πιο πολυσυζητημένα προγράμματα-παραστάσεις των

τελευταίων χρόνων (ανάμεσά τους το ρεσιτάλ για δύο όργανα-δύο φωνές με τον Αλκίνοο Ιωαννίδη, τα «Τραγούδια του Κόσμου», με τη Μαρία Φαραντούρη και τη Σαββίνα Γιαννάτου, οι παραστάσεις με την Ευανθία Ρεμπούτσικα και τον Παναγιώτη Καλατζόπουλο) και ο δίσκος της "Trio" (Έλλη Πασπαλά, David Lynch, Σταύρος Λάντσιος), που αποτυπώνει τον τρόπο να ζει, να ερμηνεύει και να δημιουργεί πάνω στη σκηνή. Ο αιώνας κλείνει για την Έλλη Πασπαλά με τον πιο φωτεινό τρόπο, φέρνει στον κόσμο το γιο της, Thomas, πιστότερο σύντροφό της στα μουσικά της ταξίδια.

«Φτηνά Τσιγάρα», καλοκαίρια στην Πράγα, μουσικές διαδρομές από την Faithful στους Faithless, περιοδείες με το Trio, συνεργασίες στη σκηνή, στο θέατρο και στην οθόνη με την Ευανθία Ρεμπούτσικα και τον Παναγιώτη Καλατζόπουλο, ένας ακόμη προσωπικός της δίσκος με το Στάμο Σέμση («Σε ποιο Θεό να πιστέψω»), «Ένα Τσίρκο Κάλπικο» και ένα αφιέρωμα στον Μάνο Χατζιδάκι (στο ίδιο μέρος από όπου ξεκίνησαν οι μουσικές παραστάσεις του Σείριου, το Ζουμ, από το οποίο ανάμεσα στα άλλα προέκυψαν τα νέα "Reflections" με τους Raining Pleasure) αποτελούν τις μουσικές χώρες, στις οποίες συνεχίζει να μετοικεί διαρκώς η Έλλη Πασπαλά τα τελευταία χρόνια. Ανάμεσα στη δισκογραφία και τη σκηνή, πάντα στο δρόμο, εκεί που δοκιμάζεται διαρκώς η μουσική σχέση με τους δημιουργούς, με το κοινό και εν τέλει με τον τρόπο να υπάρχει κανείς μουσικά.

ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ

«*Σε ποιο Θεό να πιστέψω*»

Στάμου Σέμση-Νίκου Μωραΐτη-Γιώργου Χατζιδάκι, 2002

"*Trio*"

Έλλη Πασπαλά, David Lynch, Σταύρος Λάντσιος, 2001

«*Για τη συνήθεια του Έρωτα*»

Παναγιώτη Καλατζόπουλου, 1997

«*Μουσική για Εικόνα-Γόβα Στιλέτο*»

Σταμάτη Κραουνάκη, 1994

«*Η Έλλη Πασπαλά στο Μέγαρο Μουσικής*»

Έλληνες και ξένοι δημιουργοί, 1993

"*Living a Lie*"

Στάμου Σέμση, Laurence Roman, 1993

«*Το Νησί των Λωτοφάγων*»

Στάμου Σέμση-Βασίλη Νικολαΐδη, 1990

«*Στη Λάμψη του Φεγγαριού*»

Ξένοι δημιουργοί, 1988

ΣΥΜΜΕΤΟΧΕΣ:

«*Φωνή Αιγαίου*», Ευανθία Ρεμπούτσικα, 2005

"*Reflections*", Μάνου Χατζιδάκι, Raining Pleasure, 2005

"*Forwards and Backwards*", Raining Pleasure, 2004

"*Transformations*", Μάνος Χατζιδάκις - Κωνσταντίνος Βήτα, 2003

«*Παραμύθια και Ιστορίες από την Ελλάδα και τον κόσμο*»

(συλλογή), 2003

«*Το Ταξίδι μιας Νότας*», Σταύρος Λάντσιος, 2002

«*Στην Ηχώ του έρωτα, Νότης Μαυρουδής, 2002*»

"*Live at the Odeon of Herod Atticus*", Νότης Μαυρουδής

«*Τα Μυστικά του Κήπου*», Νίκος Κυπουργός, 2001

«*Το Αστέρι και η Ευχή*», Ευανθία Ρεμπούτσικα, 1998

«*Μύθοι του Βάλτου*», Active Member, 1998

«*Θεατής*», Νίκος Αντύπας, 1998

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ-ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ:

2006 Τσίρκο Κάλπικο, Παναγιώτης Καλατζόπουλος, Ευανθία Ρεμπούτσικα

2005 Οκτώβρης-Ηρώδειο με την Ευανθία Ρεμπούτσικα

2005 Καλοκαιρινή περιοδεία με την Ευανθία Ρεμπούτσικα

2004 Αφιέρωμα στο Μάνο Χατζιδάκι, με καλεσμένους τους Αλκίνοο Ιωαννίδη,

Human Touch, Raining Pleasure, Blaine Reininger

2004 Καλοκαίρι-Ορχήστρα Χρωμάτων, σε πρόγραμμα Μάνου Χατζιδάκι

2004 Με τους Human Touch στο Ζουμ

2003 Καλοκαίρι-Ηρώδειο, «*Μεγάλος Ερωτικός*» του Μάνου Χατζιδάκι

2003 Από την Faithful στους Faithless στο METRO

2001 Παναγιώτης Καλατζόπουλος, Ευανθία Ρεμπούτσικα, στις Γραμμές

2000 Παναγιώτης Καλατζόπουλος στο Αερίκό

2000 Trio, Έλλη Πασπαλά, David Lynch, Σταύρος Λάντσιος, στη Σφεντόνα

1999 «*Τραγούδια του Κόσμου*» με τη Μαρία Φαραντούρη και τη Σαβίνα Γιαννάτου

1998 Ρεσιτάλ για δύο όργανα δύο φωνές με τον Αλκίνοο Ιωαννίδη

1997 Στην Ιερά Οδό με το Νίκο Ξυδάκη

1995-1996 Με τη Δήμητρα Γαλάνη στο Χάραμα

1993 Μέγαρο Μουσικής Αθηνών

1990-1991 Περιοδεία στην Ελλάδα και στο εξωτερικό με τους Γιώργο Νταλάρα,

Ελευθερία Αρβανιτάκη και Ελένη Τσαλιγοπούλου

1989-1990 Με τους Χάρη και Πάνο Κατσιμίχα

1989 Στη συναυλία του Randy Newman, στο Παλλάς

1981-1988 Συναυλίες-εμφάνσεις και περιοδείες με το Μάνο Χατζιδάκι

ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟ ΜΑΝΟ ΧΑΤΖΙΔΑΚΙ (1982-1988)

«*Στο Σείριο υπάρχουνε παιδιά*», 1988

«*Λαϊκή Αγορά*», 1987

«*Ρωμαϊκή Αγορά*», 1986

«*Μπαλόντες της οδού Αθηνάς*», 1984

«*Μεμέτ Γεράκι μου*», 1983

«*Πορνογραφία*», 1982

«*Η Βουή του Μύθου*», Νίκος Ξυδάκης, 1997

«*Ζωντανά στο Χάραμα*», Δήμητρα Γαλάνη, 1996

«*Άσωτος Υιός*», Νίκος Πορτοκάλογλου, 1996

«*Αθώς Ένοχος*», Παναγιώτης Καλατζόπουλος-Ευανθία Ρεμπούτσικα,

1996

«*Όταν Έρχονται Οι Φίλοι Μου*», Σταμάτης Κραουνάκης, 1995

«*Το Μεγάλο Καλοκαίρι*», Κώστας Χαρίτος, 1994

"*European Female Favorites*", Συλλογή, 1990

«*Κάιρο*», Στάμος Σέμσης, 1989

«*Απρίλη Ψεύτη*», Χάρης και Πάνος Κατσιμίχας, 1989

«*Ο κύριος Σαββόπουλος Θερμά Ευχαριστεί*», 1988

«*Τραγούδια από το Θέατρο*», Γιώργος Κουρουπός, 1987

«*Της Ιστορίας το Ποδήλατο*», Ηλίας Λιούγκος, 1985

Youkali

(1935, Roger Fernay/Kurt Weill)

C'est presque au bout du monde,
Ma barque vagabonde,
Errant au gré de l'onde,
M'y conduisit un jour.

L'île est toute petite,
Mais la fée qui l'habite
Gentiment nous invite
A en faire le tour.

Youkali,
C'est le pays de nos désirs,
Youkali,
C'est le bonheur,
C'est le plaisir,

Youkali,
C'est la terre où l'on
quitte tous les soucis,
C'est dans notre nuit,
Comme une éclaircie,
l'étoile qu'on suit,
C'est Youkali

Youkali,
C'est le respect
De tous les vœux échangés,
Youkali,
C'est le pays
Des beaux amours partagés,

C'est l'espérance
Qui est au cœur de tous les
humains,
La délivrance
Que nous attendons tous pour
demain,

Youkali,
C'est le pays de nos désirs,
Youkali,
C'est le bonheur
c'est le plaisir,
Mais c'est un rêve, une folie,
Il n'y a pas de Youkali!...

Γιουκάλι

(1935, Roger Fernay/Kurt Weill)

Στην άκρη, λες, του κόσμου
Το απειθαρχο σκαρί μου
Παίζοντας με το κύμα
Με οδήγησε μια μέρα.

Το νησί ήταν μικρούλι
Μα η νεράιδα που το κατοικεί
Μας καλοδέχεται και μας καλεί
Τα μυστικά του να μας μάθει.

Γιουκάλι,
Είναι η χώρα των πόθων μας,
Γιουκάλι,
Η ευτυχία είναι
Και η χαρά μας.

Γιουκάλι
Είναι η γη
Όπου αφήνουμε τις έγνοιες,
Μες στη νύχτα μας,
Είναι σαν ένα φως,
Σαν το αστέρι που μας οδηγεί,
Είναι το Γιουκάλι!

Γιουκάλι,
Είναι η τήρηση
Όλων των όρκων μας,
Γιουκάλι
Είναι η χώρα
Των ωραίων άτυχων ερώτων,

Είναι η ελπίδα
Που ζει στις καρδιές των
ανθρώπων
Η λύτρωση
Που όλοι περιμένουμε απ' το
αύριο.

Γιουκάλι
Είναι η χώρα των πόθων μας,
Γιουκάλι
Είναι η ευτυχία
Και η χαρά μας.
Μα είναι ένα όνειρο, μια τρέλα
Δεν υπάρχει Γιουκάλι!

Et la vie nous entraîne,
Lassante, quotidienne,
Mais la pauvre âme humaine,
Cherchant partout l'oubli,

A, pour quitter la terre,
Su trouver le mystère
Où nos rêves se terrent
En quelque Youkali...

Youkali,
C'est le pays de nos désirs,
Youkali,
C'est le bonheur,
c'est le plaisir.

Youkali,
C'est la terre où l'on
quitte tous les soucis,
C'est dans notre nuit,
comme une éclaircie,
l'étoile qu'on suit,
C'est Youkali!

Κι η ζωή μάς σέρνει μαζί της
Ανιαρή, καθημερινή,
Μόνο που του ανθρώπου η ψυχή,
Ψάχνοντας παντού τη λήθη

Και για να φεύγει από τη γη
Έχει μάθει να βρίσκει το
μυστήριο
Όπου τλέκονται τα όνειρά μας
Σε κάποιο Γιουκάλι...

Γιουκάλι,
Είναι η χώρα των πόθων μας,
Γιουκάλι,
Είναι η ευτυχία
Και η χαρά μας.

Γιουκάλι,
Είναι η γη
Όπου αφήνουμε τις έγνοιες,
Μες στη νύχτα μας,
Είναι σαν ένα φως,
Σαν το αστέρι που ακολουθούμε,
Είναι το Γιουκάλι!

Απόδοση: Λεωνίδας Καρατζάς

Ανατύπωση από το πρόγραμμα
του ΟΜΜΑ, Γέφυρες,
Αφιέρωμα στον Kurt Weill
με τη Σόνια Θεοδωρίδου
(28 & 29 Ιανουαρίου 2007, ΟΜΜΑ)

Und was bekam des Soldaten Weib?

(1942, Bertolt Brecht, Kurt Weill)

Und was bekam des Soldaten Weib?
aus der alten Hauptstadt Prag?
Aus Prag bekam sie die Stöckelschuh,
einen Gru? und dazu die Stöckelschuh
das bekam sie aus der Stadt Prag.

Und was bekam des Soldaten Weib
Aus Oslo über dem Sund?
Aus Oslo bekam sie das Kräglein aus
Pelz,
hoffentlich gefällt's, das Kräglein aus Pelz,
Das bekam sie aus Oslo am Sund.

Und was bekam des Soldaten Weib
Aus dem reichen Amsterdam?
Aus Amsterdam bekam sie den Hut
und er steht ihr gut, der holländische Hut
den bekam sie aus Amsterdam.

Und was bekam des Soldaten Weib
aus Brüssel im belgischen Land?
Aus Brüssel bekam sie die seltenen
Spitzen,
ach, das zu besitzen, die belgischen
Spitzen,
die bekam sie aus belgischem Land.

Und was bekam des Soldaten Weib aus
der Lichterstadt Paris?
Aus Paris bekam sie das seidene Kleid.
Zu der Nachbarin Neid das seidene Kleid

das bekam sie aus Paris.

Und was bekam des Soldaten Weib
Aus dem südlichen Bukarest?
Aus Bukarest bekam sie das Hemd
so bunt und so fremd, das rumänische
Hemd,

das bekam sie aus Bukarest.

Und was bekam des Soldaten Weib aus
dem weiten Russenland?
Aus Russenland bekam sie den
Witwenschleier.
Zu der Totenfeier den Witwenschleier,
das bekam sie aus Russenland.

Τι έλαβε η γυναίκα του στρατιώτη;

(1942, Bertolt Brecht, Kurt Weill)

*Τι έλαβε η γυναίκα του στρατιώτη
Απ' την παλιά πόλη της Πράγας;
Ένα ζευγάρι ψηλοτάκουνες γόβες έλαβε
απ' την Πράγα
Χαιρετίσματα και ψηλοτάκουνες γόβες,
Αυτές που έλαβε απ' την πόλη της Πράγας.*

*Τι έλαβε η γυναίκα του στρατιώτη
Από το Όσλο πέρα απ' τα στενά;
Απ' το Όσλο έλαβε το γούνινο γιακαδάκι.
Πόσο της αρέσει αυτό το γιακαδάκι
Αυτό που έλαβε απ' το Όσλο πέρα απ' τα
στενά.*

*Τι έλαβε η γυναίκα του στρατιώτη
Απ' τα πλούτη του Άμστερνταμ;
Απ' το Άμστερνταμ πήρε το καπελάκι,
Πόσο της πήγαινε το ολλανδικό καπελάκι,
Αυτό που έλαβε απ' το Άμστερνταμ.*

*Τι έλαβε η γυναίκα του στρατιώτη
Απ' τις Βρυξέλλες του Βελγίου;
Απ' τις Βρυξέλλες έλαβε σπάνιες δαντέλες.
Αχ τι ωραίες που είναι οι βελγικές
δαντέλες!
Αυτές που έλαβε απ' τη χώρα του Βελγίου.*

*Τι έλαβε η γυναίκα του στρατιώτη
Απ' το Παρίσι, την πόλη του φωτός;
Απ' το Παρίσι έλαβε το μεταξωτό φόρεμα.
Και τη ζήλευε όλη η γειτονιά για το
μεταξωτό της φόρεμα,
Αυτό που έλαβε απ' το Παρίσι.*

*Τι έλαβε η γυναίκα του στρατιώτη
Από το Βουκουρέστι κάτω στο νότο;
Από το Βουκουρέστι έλαβε την πουκαμίσια
Τόσο πολύχρωμη και τόσο παράξενη ήταν
η ρουμάνικη πουκαμίσια*

Αυτή που έλαβε απ' το Βουκουρέστι.

*Τι έλαβε η γυναίκα του στρατιώτη
Απ' τη απέραντη χώρα των Ρώσων;
Απ' τη Ρωσία έλαβε τα μαύρα πέπλα
Για να θρηνησει τον νεκρό
τα μαύρα πέπλα,
Αυτά που έλαβε απ' τη Ρωσία.*

Απόδοση: Λεωνίδας Καρατζάς
Ανατύπωση από το πρόγραμμα
του ΟΜΜΑ, Γέφυρες,
Αφιέρωμα στον Kurt Weill
με τη Σόνια Θεοδωρίδου
(28 & 29 Ιανουαρίου 2007, ΟΜΜΑ)

Alabama Song

From the musical
"The rise and fall
of the Mahagonny City"
(1928-29, Bertolt Brecht/Kurt
Weill)

Oh, show us the way to the next
whisky bar,
Oh, don't ask why, don't ask why,
For we must find the next whisky
bar
For if we don't find the next
whisky bar.
I tell you we must die.
I tell you we must die.
I tell you, I tell you, we must die!

Oh, moon of Alabama,
we now must say goodbye.
We've lost our good old mamma
And must have whisky, oh you
know why!

Oh, moon of Alabama,
we now must say goodbye.
We've lost our good old mamma
And must have whisky, oh you
know why!

Oh, show us the way to the next
little dollar,
Oh, don't ask why, Oh don't ask
why!
For we must find the next little
dollar,
For if we don't find the next little
dollar,
I tell you we must die!
I tell you we must die!
I tell you, I tell you, I tell you we
must die!

Oh, moon of Alabama,
we now must say goodbye.
We've lost our good old mamma
And must have dollars,

Do you know why!
Oh, moon of Alabama,
we know must say goodbye.
We've lost our good old mamma
And must have dollars, oh you
know why!

Alabama Song

Από το μιούζικαλ
"Η άνοδος και η πτώση
της πόλης Μαχαγκόννυ"
(1928-29, Bertolt Brecht/Kurt
Weill)

*Δείξτε μας να βρούμε κι άλλο
ουίσκυ μπαρ!
Μη ρωτάς γιατί, μη ρωτάς γιατί,
Πρέπει να βρούμε κι άλλο
ουίσκυ μπαρ
Στο λέω, αν δεν βρούμε κι άλλο
ουίσκυ μπαρ
Στο λέω, θα χαθούμε!
Στο λέω, θα χαθούμε!
Στο λέω, στο λέω, θα χαθούμε!*

*Φεγγάρι εσύ της Αλαμπάμα,
Τώρα σε αποχαιρετώ
Χάσαμε την καλή μας μάνα
Και θέλω ουίσκυ, ξέρεις καλά
για ποιο σκοπό!*

*Φεγγάρι εσύ της Αλαμπάμα
Τώρα σε αποχαιρετώ.
Χάσαμε την καλή μας μάνα
Και θέλω ουίσκυ, ξέρεις καλά
για ποιο σκοπό!*

*Δείξε μας να βρούμε κι άλλο
ταληράκι!
Μη ρωτάς γιατί, μη ρωτάς γιατί!
Πρέπει να το βρούμε αυτό το
ταληράκι,
Στο λέω εάν δεν βρούμε κι άλλο
ταληράκι,
Στο λέω, θα χαθούμε!
Στο λέω, θα χαθούμε!
Στο λέω, στο λέω, στο λέω
θα χαθούμε!*

*Φεγγάρι εσύ της Αλαμπάμα
Τώρα σε αποχαιρετώ.
Χάσαμε την καλή μας μάνα
Και πρέπει να βρούμε κι άλλο
ταληράκι,
Ξέρεις καλά για ποιο σκοπό!
Φεγγάρι εσύ της Αλαμπάμα,
Τώρα σε αποχαιρετώ.
Χάσαμε την καλή μας μάνα
Και θέλω ταληράκια, ξέρεις εσύ
για ποιο σκοπό!*

Μετάφραση: Διονύσης Διβάρης

Mack the knife

from "The Threepenny Opera"
(1928, Bertolt Brecht/Kurt
Weill)

And the shark, he has teeth
And he wears them in his face
And Macheath, he has a knife
But the knife you don't see

On a beautiful blue Sunday
Lies a dead man on the Strand
And a man goes
around the corner
Whom they call Mack the Knife

And Schmul Meier stays
missing
As do some rich men
And his money has
Mack the Knife,
On whom they can't pin
anything.

Jenny Towler was found
With a knife in her chest
And on the wharf walks
Mack the Knife,
Who knows nothing
about all this.

And the minor-aged widow,
Whose name everyone knows,
Woke up and was violated
Mack, what was your price?

Η μπαλάντα του Μάκου του Μαχαιροβγάλτη

από την "Όπερα της
πεντάρας"
(1928, Bertolt Brecht/Kurt Weill)

*Το θηρίο έχει δόντια
κι είναι δόντια φοβερά.
Ο Μακήθ έχει μαχαίρι
μα το κρύβει πονηρά.*

*Κυριακή μια ωραία μέρα
κάποιον βρίσκουνε νεκρό
ένας στρίβει στη γωνιά
είναι ο Μάκου το θηρίο.*

*Ο Εβραίος πάει, εχάθη
όπως κι άλλοι με λεφτά
Ο Μακήθ τα κοινομάει
Μα κανένας δεν μιλά.*

*Μια πουτάνα βρήκαν νύχτα
Με μαχαίρι στην κοιλιά
Στο λιμάνι κόβει βόλτες
Ο Μακήθ με τα παιδιά.*

*Μια πτωχή κι ωραία χήρα
Τ' όνομά της δεν θα πω
Ένα πρωί 'ταν γκαστρωμένη
Μάκου, τι 'χες απ' αυτό;*

Μετάφραση: Σ. Ματζίρη

Ανατύπωση από το έντυπο
πρόγραμμα του ΟΜΜΑ, Γέφυρες,
Αφιέρωμα στον Kurt Weill
με τη Σόνια Θεοδωρίδου
(28 & 29 Ιανουαρίου 2007, ΟΜΜΑ)

Speak Low

From the musical
"One touch of Venus"
(1943, Ogden Nash/Kurt Weill)

Speak low when you speak, love,
Our summer day withers away
too soon,
too soon.
Speak low when you speak, love,
Our moment is swift, like ships
adrift
we're swept appart too soon
Speak low darling, speak low
love is a spark lost in the dark
too soon, too soon,

I feel wherever I go that
tomorrow is near,
tomorrow is here and always too
soon.
Time is so old and love so brief,
Love is pure gold and time a
thief.

We're late darling, we're late.
The curtain descends, ev'rything
ends too soon, too soon.

I wait darling, I wait.
Will you speak low to me,
speak love to me and soon
(love to me and soon)

Μίλα αργά

Από το μιούζικαλ
"Ένα άγγιγμα της Αφροδίτης"
(1943, Ogden Nash/Kurt Weill)

Μίλα αργά, αγάπη μου,
Τα καλοκαίρια ξεμακραίνουν
νωρίς,
πολύ νωρίς.
Μίλα αργά αγάπη μου,
Ο χρόνος μας ξεγλιστρά γαργά,
σαν πλοία
που τα παίρνει το κύμα
απομακρυνόμαστε νωρίς
Μίλα αργά, αγάπη μου
Φως στη νύχτα η αγάπη, φεύγει
νωρίς

Όπου κι αν πάω το αύριο πλάι
Το αύριο είναι εδώ και πάντα
νωρίς
Ο χρόνος γερνάει, η αγάπη
περνάει
Χρυσάφι η αγάπη, ο χρόνος
ληστής

Αργήσαμε καρδιά μου, αργήσαμε
Τα φώτα σβήνουν, όλα τελειώνουν
νωρίς, πολύ νωρίς

Περιμένω καρδιά μου, περιμένω
Μίλα μου αργά,
μίλα μου γι' αγάπη και μην αργείς
(μίλα μου γι' αγάπη και μην
αργείς)

Μετάφραση:
Γλώσσημα & Βερχάιμ

I am a stranger here myself

(1943, Ogden Nash/Kurt Weill)

Tell me, is love still a popular suggestion,

Or merely and obsolete art?
Forgive me for asking this simple question
I'm unfamiliar with his heart,
I'm a stranger here myself

Why is it wrong to murmur,
I adore him, when it's shamfully obvious,
I do?

Does love embarrass him,
or does it bore him?
I'm only waiting for my cue,

I'm a stranger here myself.

I dream of a day,
of a gay warm day,
With my face between his hands.
Have I lost the path,
Have I gone astray?
I ask, and no one understands.

Love me, or leave me,
That seems to be the question;
I don't know the tactics to use.
But if he should offer a personal suggestion,
How could I possibly refuse,
When I'm a stranger here myself?

Κι εγώ ξένη είμ' εδώ

(1943, Ogden Nash/Kurt Weill)

Πείτε μου μου, είναι ακόμη ο έρωτας της μόδας,
ή απλά μια ξεπερασμένη τέχνη;
Συγγνώμη που ρωτάω πράγματα απλά
δεν ξέρω όμως τι έχει στην καρδιά του,
κι εγώ ξένη είμαι εδώ.

Γιατί είναι λάθος να ψιθυρίσεις,
τον λατρεύω, όταν επαίσχυντα είναι φανερό πως τον λατρεύω;
Η αγάπη του φέρνει αμνηχανία,
ή μήπως πλήξη;
Περιμένω μόνο το σύνθημα
για να πω τα λόγια μου,

κι εγώ ξένη είμαι εδώ.

Ονειρεύομαι μια μέρα,
μια χαρούμενη ζεστή ημέρα,
με το πρόσωπό μου ανάμεσα στα χέρια του.
Μήπως έχω χάσει το δρόμο μου,
μήπως έχω ξεστρατίσει;
Ρωτάω μα κανείς δεν καταλαβαίνει.

Να με αγαπήσει, ή να με αφήσει,
ιδού η απορία?
Δεν ξέρω τι μεθόδους να οικειοποιηθώ.
Αλλά αν έκανε μια πρόταση προσωπική,
πώς θα μπορούσα ποτέ να αρνηθώ;
όταν κι εγώ ξένη είμαι εδώ;

Please tell me,
tell a stranger by curiosity goaded,
Is there really any danger that love is now out moded?
I'm interested especially in knowing why you waste it;

True romance is so fleshly,

With what have you replaced it?
What is your latest foible?

Is Gin Rummy more exquisite?

Is skiing more enjoyable?
For Haven's sake, what is it?

I can't believe that love has lost its glamour,
That passion is really passe?

If gender is just a term in grammar,
How can I ever find my way,
Since I'm a stranger here myself?

How can he ignore my available condition
Why these Victorian views?

You see here before you, a woman with a mission;
I must discover the key to this ignition.

And then if he should make a diplomatic proposition,

How could I possibly refuse,
When I'm a stranger here myself?

Πείτε μου σας παρακαλώ, πείτε σ' έναν ξένο που τον τρώει η περιέργεια,
υπάρχει κίνδυνος ο έρωτας να μην είναι πια της μόδας;
Θα μ' ενδιαφέρει πολύ να μάθω γιατί τον αφήνετε να πάει χαμένος?
ο πραγματικός έρωτας είναι τόσο απτός,
με τι είναι ανταλλαξιμένος;
Ποια είναι η τελευταία σας αδυναμία;
Είναι το τζίν ράμι πιο εκλεπτυσμένο;
Είναι το σκι πιο ψυχαγωγικό;
Για όνομα του Θεού, τι είναι;
Δεν μπορώ να πιστέψω πως ο έρωτας έχασε την αίγλη του,
πως το πάθος είναι πράγματι ξεπερασμένο.
Αν το γένος είναι μονάχα ένας όρος της γραμματικής,
πώς τελικά θα βρω το δρόμο μου,
αφού κι εγώ ξένη είμαι εδώ;

Πώς μπορεί να αγνοεί την προσφορά μου;
Γιατί τόσο βικτωριανή σεμνιστυφία;

Βλέπετε μπροστά σας μια γυναίκα σε μια αποστολή;
Πρέπει να βρω το έναυσμα γι' αυτήν την επαφή.
Κι αν τότε κάνει μια πρόταση διπλωματική,

πώς θα μπορούσα ποτέ να αρνηθώ,
αφού κι εγώ ξένη είμαι εδώ;

WITH THE SUPPORT OF THE
 MUNICIPALITY OF THESSALONIKI

Friday, February 23rd, 2007
THESSALONIKI CONCERT HALL

STARTING TIME: 21.00

Samuel Barber (1910-1981)

"Souvenirs Suite", op.28

V. Hesitation-Tango

Kurt Weill (1900-1950)

"Youkali" for voice and orchestra

(1935, Roger Fernay/Kurt Weill)

"Und was bekam des Soldaten Weib" for voice and orchestra

(1942, Bertolt Brecht, Kurt Weill)

Jacob Gade (1879-1963)

"Tango Jalousie"

Kurt Weill (1900-1950)

"Alabama Song" for voice and orchestra

from "*The rise and fall of the Mahogany city*"

(1928-29, Bertolt Brecht/Kurt Weill)

Theme from "**Song of why human effort is always futile**"

("Song of Futility") from "*The Threepenny Opera*"

(1928, Bertolt Brecht/Kurt Weill)

"**Mack the Knife**" ("*Die Moritat von Mackie Messer*")

for voice and orchestra from "*The Threepenny Opera*"

(1928, Bertolt Brecht/Kurt Weill)

Luciano Acocella

conductor

Ellie Paspala

singer

Igor Stravinsky (1882-1971)

"Circus Polka"

Kurt Weill (1900-1950)

"Speak Low" for voice and orchestra

from the musical "*One Touch of Venus*"

(1943, Ogden Nash/Kurt Weill)

"I am a stranger here myself" for voice and orchestra

from the musical "*One Touch of Venus*"

(1943, Ogden Nash/Kurt Weill)

Intermission

Kurt Weill (1900-1950)

Symphony No.2 (1933-34)

I. Sostenuto - Allegro molto

II Largo

III Allegro vivace

TIMES ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΚΟΘ

	1η κατηγορία	2η κατηγορία	3η κατηγορία
Πλατεία Α'	25 €	20 €	10 €
Πλατεία Β' - Θεωρεία	20 €	15 €	7 €
Εξώστης	15 €	10 €	7 €
Μειωμένο* - Ομαδικό			
Πλατεία - Θεωρεία	15 €	10 €	--- **
Εξώστης	10 €	7 €	---

*εκπαιδευτικοί, φοιτητές, μαθητές, σπουδαστές ωδείων

** Στην 3η κατηγορία δεν ισχύουν τα μειωμένα εισιτήρια

	1η κατηγορία	2η κατηγορία	3η κατηγορία
Οικογενειακό			
Πλατεία Α'	50 €	40 €	20 €
Πλατεία Β' - Θεωρεία	40 €	30 €	14 €
Εξώστης	30 €	20 €	14 €

** Στην 3η κατηγορία δεν ισχύουν τα μειωμένα εισιτήρια

1η κατηγορία: Συναυλίες: 23/02, 30/03, 18/05, 21/06

2η κατηγορία: Συναυλίες: 19/01, 09/02, 14/02, 02/03, 23/03, 20/04, 27/04, 09/05, 25/05, 08/06

3η κατηγορία: Συναυλίες: 09/03 & 10/03*, 16/03

* Το εισιτήριο ισχύει για τις δύο συναυλίες (09/03 & 10/03)

TIMES ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ [-25%]

ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΣΕΖΟΝ - 14 συναυλίες

[19/01, 09/02, 14/02, 23/02, 02/03, 23/03, 30/03, 20/04, 27/04, 09/05, 18/05, 25/05, 08/06, 21/06]

Πλατεία Α'	225 €
Πλατεία Β' - Θεωρεία	175 €
Εξώστης	120 €
Φοιτητική Συνδρομή-Ειδική τιμή	105 €
Όλες οι ζώνες (εκτός πλατείας Α')	

Α' ΠΑΚΕΤΟ - 7 συναυλίες

[19/01, 09/02, 14/02, 23/02, 02/03, 23/03, 30/03]

Πλατεία Α'	115 €
Πλατεία Β' - Θεωρεία	90 €
Εξώστης	60 €
Φοιτητική Συνδρομή-Ειδική τιμή	55 €
Όλες οι ζώνες (εκτός πλατείας Α')	

Β' ΠΑΚΕΤΟ - 7 συναυλίες

[20/04, 27/04, 09/05, 18/05, 25/05, 08/06, 21/06]

Πλατεία Α'	115 €
Πλατεία Β' - Θεωρεία	90 €
Εξώστης	60 €
Φοιτητική Συνδρομή-Ειδική τιμή	55 €
Όλες οι ζώνες (εκτός πλατείας Α')	

Πληροφορίες για συνδρομές
στο τηλ.: 2310 589164

Νέες ώρες ταμείου

Εισιτήρια και συνδρομές προπωλούνται στο Ταμείο της ΚΟΘ (Εθν. Αμύνης 2, Μέγαρο Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών),

Δευτέρα έως Παρασκευή 10:00-16:00

Την ημέρα της εκάστοτε συναυλίας
στο Μ.Μ.Θ./ Α.Π.Θ./ Ράδιο Σίτυ
από 19:00-21:00

Τηλέφωνο ταμείου: 2310 236990

Ιστοσελίδα: www.tssso.gr

Ομαδικό εισιτήριο

Ειδική τιμή εισιτηρίου (ομαδικό) ισχύει για γκρουπ άνω των 20 ατόμων κατόπιν συνεννόησης με το ταμείο της ΚΟΘ.

Η ΚΟΘ διατηρεί το δικαίωμα -αν χρειαστεί- να τροποποιήσει το πρόγραμμα.
Η είσοδος μετά την έναρξη της συναυλίας επιτρέπεται μόνο στο διάλειμμα.
Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται σε παιδιά 6 ετών και πάνω.

Απαγορεύεται αυστηρά η βιντεοσκόπηση, η φωτογράφιση και η μαγνητοφώνηση κατά τη διάρκεια της συναυλίας.

Οι επόμενες συναυλίες της ΚΟΘ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 2 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ώρα έναρξης: 21:00

Αφιέρωμα στα 50 χρόνια από το θάνατο του Jan Sibelius

S. Rachmaninov:

Κοντσέρτο αρ. 3 για πιάνο και ορχήστρα
σε ρε ελάσσονα, έργο 30

J. Sibelius:

"The Bard", έργο 64

Α' εκτέλεση από την ΚΟΘ

"Lemminkainen's Return" αρ.4, έργο 22

Α' εκτέλεση από την ΚΟΘ

"Valse triste" αρ.1, έργο 44

"Tapiola", έργο 112

Α' εκτέλεση από την ΚΟΘ

Ernest Hoetzi

διευθυντής ορχήστρας

Ευάγγελος Σαραφινός

πιάνο

Αριστουργηματικά έργα του μεγάλου Φιλανδού συνθέτη
παρατίθενται σε μία φυσική «συμφωνική» ακολουθία,
στο αφιέρωμα της ΚΟΘ για τα 50 χρόνια από τον θάνατό του.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 9 ΜΑΡΤΙΟΥ

(βιολί)

ΣΑΒΒΑΤΟ 10 ΜΑΡΤΙΟΥ

(σύνθεση)

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ Α.Π.Θ.

ώρα έναρξης: 21:00

Πρώτος πανευρωπαϊκός διαγωνισμός βιολιού και σύνθεσης

Τρία κοντσέρτα για βιολί από τα παρακάτω:

L.v. Beethoven, op.61

J. Brahms, op. 77

F. Mendelssohn, op. 64

P. I. Tchaikovsky, op. 35

J. Sibelius, op. 47

N. Paganini No. 1, op. 6

S. Prokofiev No.1, op. 19

Βλαδύμηρος Συμεωνίδης

διευθυντής ορχήστρας

σολίστ:

Οι προκριθέντες στον τελευταίο γύρο των διαγωνισμών

Η ΚΟΘ στηρίζει τον 1ο Πανευρωπαϊκό Διαγωνισμό
που διοργανώνεται από το Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης,
συμπράττοντας στις τελικές φάσεις
των κύκλων βιολιού και σύνθεσης,
ενώ με τον τελικό κύκλο του φλάουτου πραγματοποιείται
η παρθενική εμφάνιση της Ορχήστρας Νέων της ΚΟΘ.

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Καλλιπαιχνίδια Διευθυντής:
Μίρακλ Μοσχολίδης

Μόνιμος Αρχηρωσικός:
Καρίνος Τριανιδής

Α' Βιολιά
Εξάρχοντες
Σπύρος Παπώνος
Απώνης Σουσαμπιάνου
Κορυφαίοι Α'
Μίρης Μυασηλίδης
Γιώργος Πετροπούκος
Θεόδωρος Πατσιμάδης

Tutti
Μαρία Δραγίου
Μαρία Σουζέτα
Ευαγγελία Παπαδημητρίου
Ειρή Δελφινούτσικου
Κοσμάκης Αραωνίτης
Γιώργος Κανδιδιάδης
Ανδρέας Παπανικολάου
Γιάννα Παπά
Μαρία Σπινού
Ευηρία Τολκουλίδη
Χριστίνα Λαζαρίδου
Σπύρος Κακουλταύρας
Έκτορας Λαπτάς
Γεώργιος Γαυρομάδης

Β' Βιολιά
Κορυφαίοι Α'
Αιόβια Τόμα
Μαρία Κατσή
Κορυφαίοι Β'
Νικόλαος Αρχοντής
Δημήτρης Τζαροκόης
Tutti
Μίρης Τσιτσιλίδης
Θανάσης Θεοδωρίδης
Δάσκαλα Παπασιτσίγκου
Isabelle Both
Ευαγγελία Κουζάρ
Πόπη Μικαρίδη
Ελευθέριος Αδαμίουκος
Μαρία Ελέκτου
Μελιά Μοσχολίδης
Ζηρά Σαλομαρίδης
Γεώργιος Κουκουμπόγλου
Ζηνα Συμιανίδου
Αναστασία Μισορμή

Βιολές
Κορυφαίοι Α'
Νικόλαος Νικολαΐδης
Χαρά Σιπρά
Κορυφαίοι Β'
Απώνης Παυλός
Αλεξάνδρα Βολάντη
Tutti
Φελίσινα Πρίνκα
Ειρήνη Παρολικά
Κρήστος Βιάζος
Κατερίνα Μιτροπούλου
Βιολέτα Θεοδωρίδου
Δημήτρης Δελφινόπουλος
Ρένα Τραυλά
Δημοσθένης Φιταπλής
Παύλος Μεταξάς

Βιολοντσέλο
Κορυφαίοι Α'
Βασίλης Σαπής
Αεροστάιος Κανδιδιάδης
Tutti
Ανδρέα Κοντογιαννίδη
Γεώργιος Μανώλας
Βίκτωρ Δάβρανης
Δημήτρης Παλιμάδης
Γάνης Στόρας
Χρήστος Γαϊπάς
Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κουτσού

Κοντραπεζόλα
Κορυφαίοι Α'
Γεώργιος Γεβλιτάς
Χαράλαμπος Χημειρός
Κορυφαίοι Β'
Γιάννης Χατζής
Ηρακλής Σουβαλιδής
Tutti
Έλενη Μπουκαλάκη
Ειρήνη Παναγιώδου
Ασηκός Καραλής
Μαγγάλη Σποικινιτής
Γεώργιος Παλαχρονιάδης

Φλόουτα
Κορυφαίοι Α'
Νικόλαος Δημόπουλος

Κορυφαίοι Β'
Γεώργιος Κουτσούρας
Γιάννης Αναγνώσης
Μαρίκα Χατζή

Tutti
Νίκος Κουκής

Όμποι
Κορυφαίοι Α'
Δημήτρης Κακαβιδός
Δημήτρης Κητός
Κορυφαίοι Β'
Γιάννης Ροζιτάς
Κωνσταντίνος Χαράλαμπος
Tutti
Θάμπος Μιτρούδης

Κλαρινέτο
Κορυφαίοι Α'
Κοσμάς Παπαδόπουλος
Κρήστος Γραβιδής
Κορυφαίοι Β'
Πάλλα Σαββ-Δουμανή
Αλεξάνδρος Σπυριδής
Tutti
Βασίλης Καρατζίδης

Φαγκότα
Κορυφαίοι Α'
Βασίλης Ζαρόγκος
Γεώργιος Ροζιτάς
Κορυφαίοι Β'
Κωνσταντίνος Βαβιάδης
Μαρία Παυλοπούλη
Tutti
Μαρίνα Ηλιαπούλου

Κόρνο
Κορυφαίοι Α'
Μαριάνης Ιερωνιδής
Τραυτός Ευαγγελιάδης
Κορυφαίοι Β'
Βασίλης Βραβιθλής
Πανταλής Φαϊζό
Tutti
Δημήτρης Διοσιπόπουλος

Τραμπέτες
Κορυφαίοι Α'
Σπύρος Παπαδόπουλος
Γρηγόρης Νέτσος

Tutti
Γιάννης Σπυριδής
Δημήτρης Κουραβάνος

Τραμπόνα
Κορυφαίοι Α'
Φώτμος Σπυριδής
Αθανάσιος Κτάνης
Κορυφαίοι Β'
Φώτης Δρακός
Γεώργιος Κόκκορας
Tutti
Ευαγγέλιος Μπαλκός

Τσέμπο
Κορυφαίοι Β'
Γεώργιος Τηλακούδης
Παύλος Παυρογιάννης

Ταμπόνα
Κορυφαίοι Α'
Δημήτρης Βίτης

Κρουστά
Κορυφαίοι Β'
Κωστός Αθήνης
Tutti
Ελευθέριος Αγγουρίδης
Ντέλια Μοσχολίδου

Άρπα
Κορυφαίοι Α'
Κατερίνα Γύρα

Πάνο
Κορυφαίοι Α'
Μαρίκα Αλεκοπούλου

Οι μουσικοί της Κ.Ο.Θ. αναφέρονται με σειρά αξιωματικής

Εφόρος Κ.Ο.Θ.:
Ειρήνη Μπουκαλάκη

Αναπληρωτής Εφόρου Κ.Ο.Θ.:
Γιάννα Παπά
Σπύρος Κακουλταύρας

Φροντιστής:
Πέτρος Γιακατής
Γεώργιος Νιμής

Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ ΚΟΘ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Μόριον Μιχαηλίδης
email: director@tsoo.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ

Φίλιππος Χατζησίρου
Τηλ.: 2310 589160
email: philh@tsoo.gr

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ

Μίνα Παπακωνσταντίνου
Τηλ.: 2310 589162
email: secretary@tsoo.gr

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Βαγγέλης Γασημακόπουλος
Τηλ.: 2310 589165
email: vangelis@tsoo.gr
Μαρία Νυμφή
Τηλ.: 2310 589163
email: maria@tsoo.gr
Νίκος Κυριακού
Τηλ.: 2310 589164
email: info@tsoo.gr

ΠΡΟΒΟΛΗ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Νίκος Κυριακού
Τηλ.: 2310 589164
email: info@tsoo.gr

ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ

Σοφονία Γιάννη
Τηλ.: 2310 589157
Μανώλης Αδόριος
Τηλ.: 2310 589158
email: economics@tsoo.gr

ΜΟΥΣΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ - ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ - ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Λίνα Μυλωνάκη
Τηλ.: 2310 589156
email: lina@tsoo.gr
Θεοδώρα Καραμανίδου
Τηλ.: 2310 589166
email: library@tsoo.gr

ΤΑΜΕΙΟ ΠΩΛΗΣΗΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

Έλενα Παρόσχου
Τηλ.: 2310 236990

ΜΕΓΑΣ ΧΟΡΗΓΟΣ Κ.Ο.Θ.:

★ ★ ★ ★ ★
C · L · A · S · S · I · C · A · L
H O T E L S

www.tssso.gr

Χορηγός Επικοινωνίας:

EPT3

100
100

fm 100.6
100.6

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

City
106

ΑΒΟΥ